

Äntligen kommer julen, och likaså min familj. Jag kommer kunna visa mitt nya universum för mina föräldrar, min mormor och min bror.

Jag har tillbringat de två första veckorna i december med att träffa högstadie- och gymnasieklasser, för att presentera mitt land och de franska vanorna för eleverna som lär sig franska. Denna erfarenhet var toppen. Eleverna var väldigt intresserade av det jag hade att berätta. När eleverna inte hade tillräckliga kunskaper i franska för att förstå mig höll jag mina presentationer på engelska, eller så talade jag franska och lärarna översatte till svenska. På gymnasiet höll elevernas franska dock en rätt hög nivå. Det jag fann riktigt överraskande var frågorna som de ställde, jag tyckte att de verkade känna till flera saker om den franska politiken, den franska verkligheten. De var mogna för sin ålder. Under dessa två veckor har jag alltid blivit bra mottagen, lärarna var älskvärda och eleverna intresserade sig för mig. De flesta franskalärare jag träffade hade åkt till Frankrike under sina studier och var då i samma stad där jag själv har studerat. Världen är verkligen liten. Jag har riktigt fina minnen från dessa två veckor, jag har alltid tyckt om att göra presentationer och att förmedla något till folk. Medan jag fortfarande gick i skolan hade vi också några gånger utländska assistenter på besök, aldrig tänkte jag mig att jag själv skulle vara en av dem en dag. Jag har alltid trott att det var svårt att vara den här sortens assistent för generellt sett är eleverna blyga och vågar inte ställa frågor. Det stämmer att jag har stött på det här problemet, men då var det jag som ställde frågor till dem, och på så sätt slappnade de av en del.

Efter dessa två veckor återgick jag till att arbeta på förskolan, i Måttsund denna gång. Det är länge sedan nu som jag arbetade på förskolan, eftersom innan jag gjorde dessa presentationer på skolorna tillbringade jag en vecka med Julia Stenlund för att träna upp hennes franska. Jag tror att Måttsunds förskola är den som mottar flest barn om man jämför med alla de andra förskolorna som jag arbetat på under min Europeiska volontärtjänst. Mina kollegor var förtjusande, precis som barnen. Med julens närmande och anländandet av den första snön fanns det som en magi mitt i verksamheten. För när allt kommer omkring, är julen en högtid för barnen. Några små teateruppsättningar organiserades av Antnäs kyrka och skådespelare kom och spelade teater för barnen. Pjäsen hade de tre vise männen som tema. Jag erkänner att jag inte förstod allt eftersom den var på svenska... En dag var det till och med en stor Jultomte som gick förbi förskolans fönster. Den stunden påminde mig om exakt hur spännande (eller skrämmande) detta kan vara för barnen: vissa grät av rädsla, och andra sprang omkring överallt och väntade flera minuter på att Jultomten skulle komma tillbaka.

Men idag kommer min familj och jag är verkligen exalterad över att återse dem. Och utöver det så snöar det! Jag tror att det här jullovet kommer bli perfekt.

Jag önskar er alla en riktigt God Jul!